

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

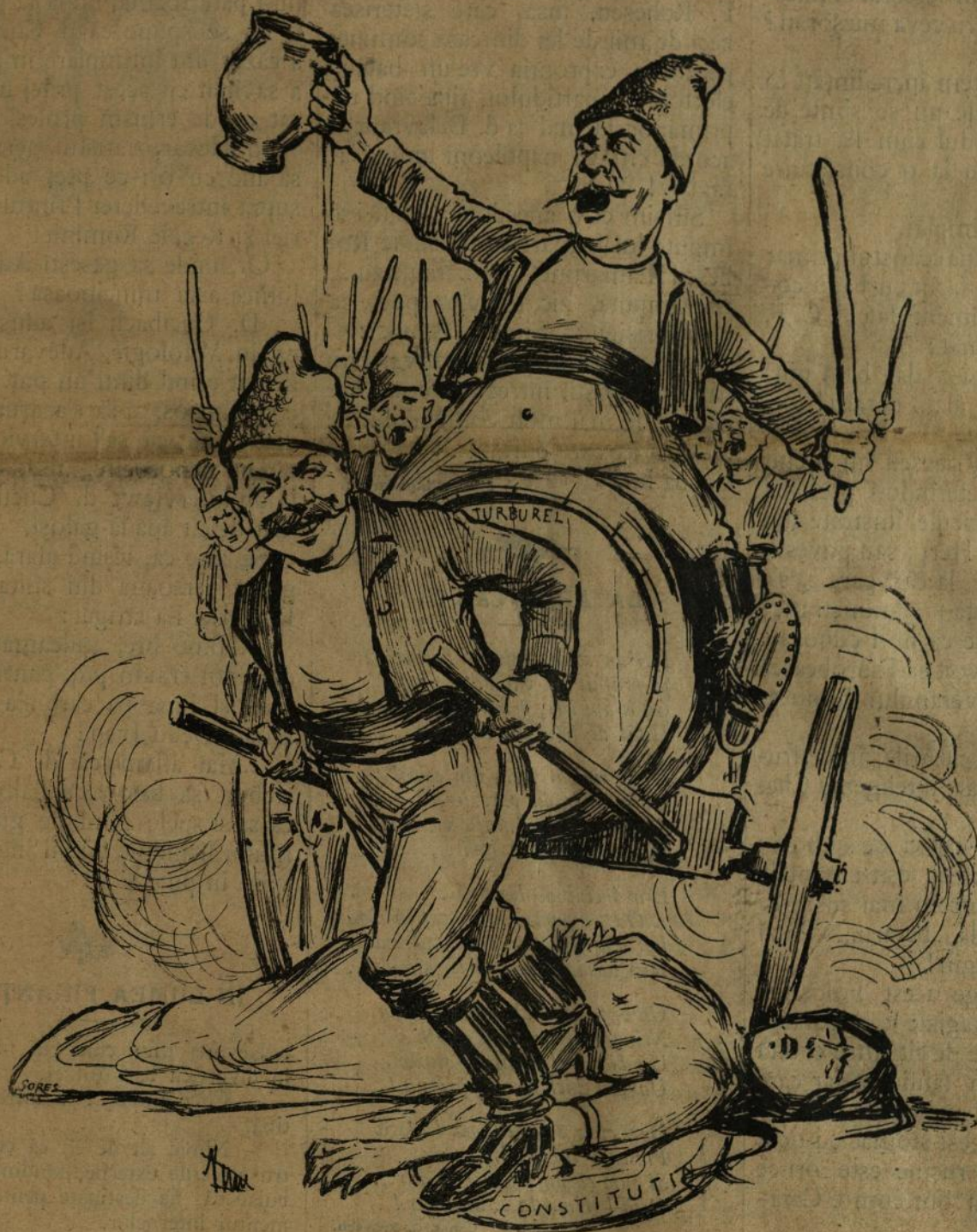
Orice corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :
GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
 { pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după învoială.

Cetățeni! Iată cum va fi călcată Constituția în zilele de 3 și 5 Noembrie!

CARAGIALE ... ĀLA... BERARU

Un mitocan parvenit, cînd o privi un tablou de-al lui Rafael, este în stare să întrebe cit a costat metrul de pinză pe care penelul genialului maestru a creat o capodoperă.

Aceiaș burtă verde, în fața unei nemuritoare statui a lui Praxiteles, nu va găsi altă reflecție de făcut de cit să se intereseze cam cîți metri cubi de pavaj s'ar fi construit cu marmura sculptată de marele artist.

Dar oare Rafael și Praxiteles, străbătînd prin iaurtul cerebral al mitocanului, ies ei întru ceva micșorați? Firește, nu.

De aceea, suntem încredințați că d. I. L. Caragiale nu se simte de loc jignit de modul cum l'a tratat d. C. F. Robescu la o consfătuire de mahala.

Știți ce s'a întîmplat.

Vorbînd de risipa ce fostul primar conservator ar fi făcut cu banii comunei, la un moment dat, d. C. F. Robescu a exclamat:

— Domnilor, i-a dat bani pină și lui Caragiale... āla... beraru!

Din două una:

Ori d. C. F. Robescu nu a citit pe Caragiale, preferîndu-i probabil romanele în fascicule ilustrate din editura lui Ignat Herț; sau povestirile haiducilor de la cari pare că s'a inspirat în vestita-i administrație; ori, prefăcîndu-se că nu-l cunoaște pe... Caragiale, a voit să-l sdrobească sub greutatea suveranului dumnealui dispreț.

În amîndouă cazurile, în ce frumoasă lumină apare inteligența Cheferobescului!

Par'că nu din cap ci de sub faimoasa-i cataramă au eșit cuvintele pe cari le reproducem mai sus.

«Caragiale... āla..., beraru...» Auzi mutră la mahalagiū!

Dar nu 'ntelege acest Foloștină că între el și Caragiale e o distanță însutit mai mare de cit între o bită netrebnică și un falnic stejar care desmeardă cerul cu creștetul lui?

Nu înțelege acest stomac cu ochi că spre propria-i rușine este ori-ce ocară aduce unui om cum e Caragiale?

A, i s'a dat lui Caragiale bani de la primărie, s'a făcut risipă...

Nu știu pentru ce d. Delavrancea, fostul primar, a dat bani d-lui Caragiale. Mi'nchipui însă că pentru vre-o lucrare scrisă saū care va fi scrisă de Caragiale, ceea-ce numai spre onoarea primăriei poate fi.

Dar să admitem că i s'au dat citeva mizerabile sute de lei lui Caragiale, fără a ise cere în schimb nici-o muncă. Ei, și? Dar în țările civilizate, unde Cheferobeștii nu ajung primari, pentru marii scriitori cum e Caragiale comuna și statul fac adevărate sacrificii bănești, spre a le aduce prin recompense materiale omagiul admirațiunii obștești. C. F. Robescu, însă, care sfeterisea zeci de mii de lei din casa comunei pentru a expropria vre-un bătaș electoral al partidului, țipă cînd un primar occidental ca d. Delavrancea acordă cîți-va napoleoni unui Caragiale!

Sfîrșim cu o anecdotă. Odată i se imputa lui Lamartine (știi d-le Robescu: Lamartine... āla... franțuzu...), i se imputa, zic, marelui poet, că prea e risipitor. Și el a răspuns:

— Ei, doamne, locomotiva, care parcurge poștii întregi pe ceas, are nevoie de mai mult combustibil de cit oala în care burghezul își fierbe ciorba lui!

Kiriac Napadarjan.

LA ARGINTAR !...

*Intr'un sertar mîncat de șoareci
Și prăfuit ca vai de el
Găsit-am ieri, printre hîrtoage,
Uitat de toți, un biet inel...*

*L'am ridicat încet din colțul
Unde zăcea în părăsire,
Sărman inel, ce'n alte vremuri
Fusese simbol de iubire...*

*Era inelul de logodnă...
...O! timpuri ce-ați trecut în sbor,
Voi n'ați lăsat pe urma voastră
Nici lacrimi, nici surș, nici dor...*

*Un biet inel doar mă rămas-a
Néngropat cu ce-a murit...
Un biet inel iubit de șoareci,
Un biet inel... cam prăfuit!*

*Dar cum socot că mă jenează
Prezența lui aci 'n sertar
Și cum eu nu prea știu la aur...
O să-l trimit la... argintar !...*

Const. C. Brăescu.

UN NOŪ EROŪ LA GRIVIȚA

Ziarele povestesc următorul accident, petrecut la Grivița cu ocazia vizitei Regelui Carol:

Ziaristul german Cucibach a căzut într'un puț părăsit, adînc; din fericire, prinzînd de veste, domniul ministru Ionel Brătianu și Velț, ajutorul șefului de siguranță, l'au scos afară aproape de asfixiat.

Noroc că acest accident nu s'a întîmplat în timpul războiului, căci cum puțurile erau otrăvite de bunii noștri frați bulgari, se putea foarte bine ca apa înghițită de neamț să nu-i pară tocmai bună la gust.

Ni se spune că d. Cucibach nu a căzut din întîmplare în puț, ci că a săvîrșit cu acest prilej un adevărat act de eroism profesional.

În adevăr, ziaristul german voia să afle cu ori-ce preț adevărul asupra întrevederii Prințului Bulgariei și Regele Romîniei

Or, unde să găsești Adevărul în lumea asta mincinoasă?

D. Cucibach își aduse aminte că, în Mitologie, Adevărul e reprezentat eșînd dintr'un puț. Reporter conștiincios, d-sa s'a aruncat imediat în puț ca să-l intervieweze.

Din nenorocire, însă, în loc să ia un interview, d. Cucibach nu a luat de cit apă la galoși.

Se zice că, ieșînd afară, o inteligentă persoană din suita prințului Bulgariei i-a strigat:

— Bine bre, guleamătă zevze-cătă, tot erai în puț, pîntru ce n'ai scos și luna pă care n'a putut s'o scoată Dedu Ivan!

...Mai aflăm că d. Cucibach a trebuit să bea zece halbe cu bere ca să-și spele gîtul de gustul infamului lichid pe care îl înghițise fără voie în puț.

Coco.

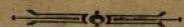

IN LUMEA FINANȚELOR

Nevasta unui cunoscut financiar este în divorț cu bărbatul ei.

— Ce îi impuți? o întrebă o prietină.

— Nimic alt de cit că cheltuia pentru atacerile externe, fondurile cari trebuiau să fie destinate pentru departamentul internelor.

UN FILOZOF

Doar Vodă Carol și cu mine
Politică nu facem ioc,
Și socotesc că facem bine
Că, Doamne, urăcioasă-i foc.
Lipesc afiș peste afiș
Și... jămanfiș!

Verzi, roșii, albe ori albastre,
Eu le lipesc imparțial,
Și p'ale lor și p'ale voastre,
Că nu's ciocoiu, nici liberal;
Lipesc afiș peste afiș
Și... jămanfiș!

Unii pă alții să injură
Ai ce la cale țara pun:
Că unu-i zbir, că altu fură,
Că unu-i prost, allalt nebun...
Lipesc afiș peste afiș
Și... jămanfiș!

Pă urmă îi mai văd că după
Ce țigănește s'a injurat
Merg la brațetă și să pupă...
Pă legea mea sunt desgustat!
Lipesc afiș peste afiș
Și... jămanfiș!

Ghiță Delaecooperativa.

RĂSPUNSUL CUCOANELOR

LA SCRISOAREA

D-LUI SIHLEANU

Se știe că d. Sihleanu a adresat doamnelor romine o scrisoare prin care le roagă să vie mai des pe la Teatrul Național, căci atunci — oh! atunci — ar face un mare serviciu sârmanei instituțiuni, care — vai! — merge — ah! — așa de prost.

Suntem în măsură de-a publica vre-o cite-va din răspunsurile primite pînă acum de d. Sihleanu.

Monsieur le directeur,

Pourquoi je ne viens au théâtre que d'année en Pâques? Je vous le dis vert: parceque vous a foudroyé par la tête de ne laisser plus les dames qu'elles portent leurs chapeaux pendant le spectacle.

Vous voyez que l'interêt ne porte pas toujours le fez, il porte quelque-fois le chapeau; et l'interêt des dames est de les laisser avec leurs chapeaux. En vain essayez vous par votre lettre de nous enchanter avec des amandes amères, nous déclarons dans la bouche grande que vous ne nous verrez pas au théâtre que quand vous verrez votre nuque (et je ne parle pas de l'eunuque de *Călătoria Lizettei*), si vous ne contre-mandez votre décision avec regard aux chapeaux.

Recevez, etc.

Madame Sitza Poppesco.

Dom'le,

Mai ai nas să'mi spui să viu la comediile dumatiale? Da'ce-am mincat ceapa ciorii, să fac alișveris unui stabiliment în care noi, soacrele romine, am fostără tot-d'a-una luate per pedes ca să zic așa? Pentru ca să nu piardă stima și considerația ce'mi datorește, am interzis și ginerelui meu Mișu să mai se ducă pe la teatru. Afară de asta, nici nevastă-sa nu'l lasă să cașce ochii și să facă zimbire la baletisturile și arfonistele-ale ale dumatiale, niște paciauri cari vin dăspuiate pă șcenă să scoată din minți bărbații insurați.

Iac'asa!

Coana Marghioala văduva.

Monșer, O. S. J.

Noi am veni la Teatru toate și am aduce și pe Toto, Nico, Guguța și cei-l'alți amici ai noștri, însă cu condiție: să dai ordin ca lojile să aibă perdele în față, așa ca să poată fi transformate în șambruri separé în antracte. Nu de alt-ceva, dar lumea vine să mai petreacă la teatru, nu să asculte tragedii d'alea d'ale d-lor general Bengescu și Mărunțeanu. Au revoir, bébé.

Fifița, Mimița, Pipița, etc.

Domnule Director,

Am încuraja cu plăcere teatrul rominesc, dar cerem un lucru: actorii să fie obligați a juca în franțuzește, sau mai bine zis să angajați artiști de la Paris. Limba romina — fi donc! — este prea grosiera pentru o ureche sansibilă.

Madame Chose Machin.

Vom continua să publicăm în numărul viitor cele-l'alte răspunsuri primite de d. Sihleanu.

Constatăm deocamdată că cele de pînă acum nu sunt de loc favorabile simpaticului director. Cine l'a pus să și încarce conștiința cu blestemata ceea de scrisoare? Vorba cîntecului.

Vraiment c'est épatant
Ce Patan
Pour gagner de l'argent...

Joorj Delamiqil.

D'ALE LUI CILIBI MOISI

Era pe timpul eind Cilibi ținea magazin de mărunțisuri. Un tinăr — care se prețindea băeat de spirit — a pus rămășag cu un prieten, că el va păcăli pe Cilibi. — Ba da! — Ba nu! — în sfîrșit s'au dus la magazin.

— Aveți ochelari? — a întrebat tinărul nostru.

— Cum nu... poștiți.

Tinărul și-a pus ochelarii pe nas și după ce privi lung pe Cilibi, zise:

— Ce fel de ochelari mi-ai dat, domnule!... mă uit la d-ta și văd un măgar...

— Cum se poate — exclamă Cilibi — ia să văd și eu...

Și punindu-și ochelarii pe nas, privi ironic pe interlocutorul său:

— Așa e... ai dreptate... și eu văd un măgar... să vă dau alții...

Iași.

Casto.

LA COMPLECT

Pe patru stilpi vine o pinză
Iar stilpii sunt împodobiți
Cu foi de trestie — ghirlande,
Sub pinză sunt doar fericiți.

Dansează sirba 'n vals și polca —
Sunt fetele de la chibrituri
Și sunt băeți de la «Lemetru»
Și «domnișoare» de la plicuri.

Cu colț pe frunte, pălăria
Pe ceafă sa cam într'o rină
Sunt unii de pe la tăiere
C'o vorbă să te fringă 'n mină.

Și alți cu tocul cit chibritul,
Bizețuri și scîrțietori...
— Nemțescale, Paștile mări,
Acuma fug cu tine 'n nori!...

Le curg sudoarea. Și pun batista
Pe lingă gît. Iar pe la spate
Cu alta prind corsagiul junei —
Așa curat sunt îmbrăcate!...

— Dansați?

— Cum nu!

— E cocîrjată!

Dă ca să facă spirit unul...
— Vrei să te spurc? zice Mitana
Iar Ghiță: — Ce, faci pe nebunul?!

Și sună cobza și-alăuta
— Zi ca la nunta mea, țigane!
S'așterne colbul de un metru
Pe fetele de la cartoane.

Iar mamele cu ochi de Argus
De pe delături le contemplă
Și le păzesc de... alte rele
— Nu, Mița mea nu-i așa simplă!

Un negustor cu fotă albă
Le vinde-alune-americe
Iar pe 'n noptat perechi perechi
Tiptil se 'ndreaptă spre maidane...

C. Cosco.

ANTI-PRAZOFILISM?

După un excelent italoofilism, n'ar strica puțin prazofilism.

Întîlnirea unui Rege și unui Prinț ar trebui să fie un prilej bine-venit de manifestații studentești, de excursii în Balcani, de discursuri ținute la statuile de pe piețele Ruscicului și Sofiei etc., cu alte cuvinte, prilej de prazofilism.

Comitetul unei asociații din Șumla a lansat deja un apel către studenții bulgari, invitîndu-i în termenii cei mai delicați:

— Ilă, bre studentăte, ilă tūca na Ruscic da prăim idin «cordăta bre» sās romunski!!

Ceea-ce s'ar traduce ast-fel pe rominește:
— Veniți, domnilor studenți, veniți aici la Ruscic, să înființăm o «corda frates» eu rominii!!

Romînii însă vor refuza ori-ce propunere de «cordăta bre.»

În ce privește excursiile în vecină noastră țară... o spunem cu profund regret, că badea Cîrțan, cu toată dorința sa de a visita monumentul nas al Prințului bulgar, e ferm decis să nu păsească dincolo de Dunăre.

— De ce bade Cîrțane? Aū, fiind-că ești naționalist, și e frică de Sarafof?

— Ba nu, băiatu moșului. Mie mi-a spus cuscru meū Gheorghe că nu e de trăit în țara ceea: cum faci un pas în ea te trăsnește mirosu de ceapă și apoi nici că te poți înțelege cu șalvaragii ceia. E curat caraghiozlie s'auzi ce a pășit cuscru-meū... S'a dus și el cu niște afaceri bănești dincolo de Dunăre, într'un sat.

Cum ajunse, negustorul îl pofti la masă:

— Mo!¹⁾ îi zise bulgarul.

Cuscru-meū dădu din umeri, că nu pricepea nimic.

— Be!,²⁾ repetă bulgarul.

— Ce să beū, creștine, că nici n'apucaī să imbuc?

— Eși, bre.³⁾

— D'abia intrai și'mi spui să ies? Na, dacă vrei, ies., și alde cuscru meū zicînd astea, apucă să se scoale.

Bulgarul însă crezînd că romînului nu-i prea place mîncarea, se adresă fie-si:

— Stoinicica, dunēsi drugu.⁴⁾

— Aoleooo... s'aducă drugu? ăsta o fi Sarafof!, își zise în gînd cuscru-meū și nici una nici două fuga pe ușa.

Bulgarul iese repede 'n prag și strigă cit poate:

— Cădeā, bre, cădeā⁵⁾.

— 'Oī cădeā, n'oi cădeā bine c'am scăpat de bătae. Vezi acuma, băiate, că d'aia nu cale eū pragu vecinului.

Aveam mare dorință să văd pe Suverani îmbrățișîndu-se, dar... știi că n'or să se sărute!

— Ef ași!

— Zăū că na. Citit-am și eū în «Zeflemeua» din săptămîna trecutā, unde Kiriac Napîrjan...

— Vrei să zici, poate, Kiriac Napadarjan..

— Chiar așa. ăsta, cum îi ziseși, a scris că regele nostru o să înfrunte sărutarea parfumată cu ceapă a Prințului. Asta nu-i adevărat, căci Prințu, care are un năsoi d'un metru, cum o s'atingă el buzele lu Carol?

...Hei dar—dar—e la mijloc un teribil «dar»—îmi zisei în gîndul meū—cine să fie discursuri? Cine? Nimeni... Nu ni s'ar părea curios să lipsească Smar...te din post? Într'un suflet alergai la Madam Smara și-i căzuī în genuchi:

— Madam Smaro, unge cu ceapă coardele divinei tale lire și pornește, sublimă poetă, pe piețele Ruscicului, unde toți gură-cască te vor zeifica, toți baigancii vor exclama «bree, guleamătă poetătă!» ciocnind pahare cu bragă în sănătatea ta!

— Ah, nu pot, răspunse dînsa, mă simt obosită.

— Madam Smaro, tradu în armonioasa

limbă bulgărească duioasele-ți versuri din «Calvar» dînd dovadă deplină vecinilor că pe ogorul literelor, nu cultivi numai spa-nacul, ci și prazul.

— Ah! lira mî s'a uzat!

— Madam Smaro, cum să nu sborî spre țara unde-ți suride încîntătoare perspectiva a unei cununii de praz și a unei decorații Gulie-Merenti cl. I?

— O, îmi sunt suficienți laurii (!) eu carî am tras chilu faimoasei Italii!

...Așa dar, ori-ce încercare de a forma un curent prazofil, e lipsită de succes, căci ori-ce înfrățire fără Madam Smara n'are haz, e plină de goluri.

Doar nasu Prințului ce-o să mai umple golurile!..

Nazone.

SCRISOARE DESCHISĂ D-LUI PAPAMIALLOPOL

Jupun Directăr,

Citesc în «Patriot» că:

«...toți acei cari vor să aibă informațiuni precise asupra ori-cărei chestiuni, afaceri sau persoane, sau să afle despre starea rudelor lor din America vor putea să se adreseze prin scrisoare sau carte poștală «Patriotului» și vor fi repede și exact informate.

Răspunsurile se vor publica în «Patriotul».

Te rog, jupun directăr, să răspunzi la iu prin «Patriot»:

Și mai fași deja cupil al meū Herșcu imigrant pisti Americi ca se scapi de armată rumună? Puntru di șe nu se interesezi la el, cum iu i-am scris deja, despre gheșeft cu pultoanele ale vechile de la Moriș Bercovici?

Se mai spui deja la Herșcu, jupun directăr, să dai complimentele la madam Rosenthal.

Anexat la această cartea puștală trimet la dimita, jupun directăr, doi perechile di puntulon, o pereche de pupucile și un chilngram di șunchi di ghischchi afumată cu ruguminte ca să le expediez deja la cupil al meū.

Te rog să primești deja și trei franci și cinzeci puntru ostenele dimitale.

Aviderzeen, jupun directăr

Ilic Blumenfeld.

ISTORIA UNUI MENAJ

Iată în cite-va cuvinte istoria unei căsnicii de bicicliști.

În luna de miere: un tandem.

Un an după căsătorie: două biciclete.

Pe urmă: două tandemuri.

1) Amice!
2) Domnule!
3) Mănincă domnul meū.
4) Stoinico, adu altfel (de mîncare).
5) Încotro, domnul meū, încotro?

Dom Paladu, în fruntea bravei sale armate de cetățeni, avînd ca aghiotant pe d. V. G. Morțun, garantează libertatea alegerilor.

SERVITORII NOȘTRI

Președintele. Mărturisești că ai furat cinci lingurițe de argint de la fostul d-tale stăpîn.

Inculpatul. Pardon, în toate casele unde am slujit nu am lăsat de cît regrete.

Președintele. Da, dar n'ai lăsat argintăria.

TE IUBESC MADAM!

Posibil să nu'ți pară bine,
Dar astă-zî, tam-nesam,
M'am hotărit să'ți spun în fine
Că te iubesc, madam!

Nu cred să fi iubit vre-unul
Din fii lui Adam
Cum eū te îndrăgesc — nebunul —
Cum te iubesc, madam!

De-ar fi să ceri din al meu sînge
Și cel din urmă gram,
Eū 'ți l'aș da făr'a mă plînge,
Căci te iubesc, madam!

În toamna 'n veci cu nor și ploaie,
Naivul, așteptam
Să'ți spună vîntul, pala foaie,
Că te iubesc, madam!

Speram într'una nebunește
Și 'n lacrimi mă scăldam,
Iar tu habar n'aveai, firește,
Că te iubesc, madam!

Dar azi mi-am luat în dinți curajul,
Răbdare nu mai am;
Sus fruntea, nasul... tot bagajul,
Că te iubesc, madam!

De-acuma n'o să mai cuteze
Pe stradă vr'un infam
Cu tachinări să te trateze,
Căci te iubesc, madam!

Și pentru dragostea 'mi nebună
Eū alta nu'ți reclam
Doar să mă lași măcar la lună
Să te iubesc, madam!

S. S. Rîuleș

ULTIMELE CUVINTE

Bărbatul a murit. Nevasta întrebă plîngînd pe doctor:

— Ei, doctore, cari aū fost ultimele lui cuvinte?

— Aū fost acestea, doamnă: «In fine am rămas văduv!»

EPIGRAME

Lui Nazone.

1
El poartă, ce fără de rușine și-obraznic mare,
Partea cea mai mare din corp, goală, tare.

2
Mă'ntrebî ce ne distinge de tine?
Curioasă 'ntrebare, cu haz.
Suntem compuși din trup și suflet,
Tu însă, — din suflet și nas.

3
Mă 'ntrebî cît ține vecinicia? — Zău,
Puțin mai mult ca nasul tău.

Baronul de Trabue.

— De ce dom Paladu a fost trecut la interne de la finanțe?
 — Pentru că în finanțe era chinez.

ECONOMIE

— Auzi, domnule, Papălăptescu, rămas văduv, se însoară pentru a treia oară. Și ceea ce e curios e că a luat trei surori pe rând.

— Pișicher! A făcut economie de două soacre.

DIN VIAȚA STUDENTEASCĂ

— O SCHIȚĂ —

— Unde te duci, monșer? îl întrebam eu, de regulă, pe Vergil Dumitrescu-Ciolanu, — cu care stam împreună, la etajul al treilea, din pasaj — când acesta pornea d'acasă, *afelat*, cu mina preocupată.

«Din întâmplare», de față la convorbirea aceasta, trebuia să fie gazda, sau fata din casă, — altminteri, ea nu mai avea loc...

Tot de regulă, Ciolan îmi răspundea:

— Mă duc la birt, la Duval. Să vii să mă iei d'acolo.

Urma o pauză de cite-va secunde.

Apoi:

— «Da ce? Tu nu vii la masă?»

— Ba da. Mai am puțin de lucru și mă duc și eu.

Astea erau stereotipele întrebării și răspunsului.

În fond, Duvalul nostru era, — și asta încă numai în zilele de sărbătoare! — unul din acele nenunțate birturi, în care se dă o cartelă cu 30 feluri, 9 lei...

Obieciuitul nostru prinz era una din acele mîncări ușoare, substanțiale și estive, care se află de vinzare la ungheni ceia mică, cari roiesc prin toate străzile, cu coșurile pe cap, scoțînd niște țipete foarte cunoscute și uniforme.

Era, cu alte cuvinte, patru cornuri.

Acuma, sărate sau nu, trebuie să mărturisesc că aceste pîini în miniatură, ori ce-ar zice sătulii, constituiau și — nu m'aude nimeni? — constituie încă una din mîncările mele de predilecție.

Sunt admirabile.

Dar, n'am să le fac aci apologia.

Destul e cînd spun că devoram, — ter-

menul e poate prea propriu, dar în tot cazul, e just, — cu un adevărat nesaț, cele patru cornuri tradiționale, în același timp cu cite-va pagini din Dreptul Roman...

Lucrurile mergeau strună — cînd, într-o seară, cu toate silințele mele, nu putui face rost de o piesă de două lei, măcar. Îmi rămăsese de cu zi, cînd prinzisem, cu adevărat la birt — era Duminică! — imi rămăsese o monedă de cinci parale. Stătea uitată, părăsită, într'un colț al buzunarului.

În goana după piesa ceea de două lei, întirziasem mult. Era trecut de șapte cînd îmi amintii că nu cinasem încă... Și Ciolanu, care avea și dînsul cinci parale, trebuia să fi cinat de mult.

Pornii pe pod, căutînd să disting, din hausul acela, zgomotul în destul de cunoscut, melodia aceea tristă, duioasă, pe care o botezasem, de acord cu tovarășu-mi de suferințe, «cîntecul foamei» sau «aria cornurilor».

De geaba. Nu văzui pe nici un «muzicant».

Trecui pe bulevard.

Ploua, — o ploaie deasă și rece de Octombrie, — care gonise după străzi pe micii negustorași pe cari îi căutam.

Căci nu găsiți pe nici unul.

Obosit peste măsură, mă 'ndrept spre casă, ure scările și, necăzit, imi lepăd pardesiul.

Da'ce ai de ești așa de plouat? mă întrebă Vergil, accentuînd ultimul cuvînt, ca să-mi atragă atenția că face spirit... Căci de regulă, cînd face spirit, Vergil trebuie să mi tragă atențiunea asupra lui; altminteri, el trece neobservat...

— Ce să am mă? Mi-e foame de măia dracu? Și ungheni ăia cu cornurile s'au dus prea de vreme acasă! Ce naiba-i de făcut?

Nu-i vorba, puteam foarte bine, cu banu pe care-l aveam, să mă dau jos și să-mi ia, din pasaj, pîine.

Nu-mi dădea mîna s'o fac... Eram prea bine îmbrăcat...

Pentru același motiv, nu voia să mergă nici Ciolan.

Mă trîntisem pe pat și meditam la un mijloc de a da satisfacție stomacului meu, adînc revoltat, — cînd sării d'odată jos.

— Ciolane, îi zice lui Vergil, chiam-o pe Florica.

Și 'ncep să-i explic planul ce mi-l făcusem:

— Eu stau trîntit în pat, gemînd. Tu îi spui Floricăi să mergă jos și să-mi cumpere de cinci bani pîine proaspătă, pentru că mă doare capul și trebuie să-mi pu o compresă de miez de pîine cu apă, la cap...

Haide, — acuma.

Și învelindu-mi capul cu un ștergar, mă trîntesc în pat și încep să gem.

Florica, fata din casă, venise și privea înspăimîntată spre mine, — căci începusem să gem din ce în ce mai tare...

— Na, du-te și ia de cinci parale pîine proaspătă. I-a venit rău domnului M... și trebuie să-i pun apă la cap..., zice mizerabilu, făcînd și de astă-dată, o încercare de «spirit».

Florica pornește în goană, în timp ce eă îl injur pe Ciolanu pentru «spiritul» pe care-l făcuse.

Între acestea, fata care alergase într'un suflet, se întoarce, cu sferțul de pline pe care-l și vedeam, în imaginațiunea mea, luând niște proporții colosale, neînchipuit de mari...

— Da' ce are domnu M. ? întrebă Florica cu o voce înceată, plină de o adevărată compătimire, că mi venea să săr jos din pat și s'o string în brațe.

— Ce să aibă ? A mâncat prea cu lăcomie, îi răspunde infamul, cu veșnicile sale încercări de a face spirit.

Și început să-i explice apoi fetei că, pentru desăvârșirea medicamentului, îi trebuie și o ceșcuță de oțet...

Ce s'a petrecut în urmă, după ce Florica, aducând oțetul, închisese ușa în urma sa, vă las să ghiciți, scumpi cititori și drăguțe cititoare.

Atita tot, că a doua zi dimineața, Florica era foarte mirată că nu găsea nici o urmă cit de mică, din plinea ce o cum-părase în ajun.

Baronul de Trabuc.

La administrația ziarului «Zeflemeua» se găsește de vânzare cu prețul de **LEU** colecția completă a primului an din «Zeflemeua».

LA PALATUL JUSTIȚIEI

Avocatul. Mi-ai spus tot ?

Inculpatul. Tot, afară de locul unde am ascuns paralele furate. Asta e un secret profesional pe care îl păstrez pentru mine.

„ZEFLEMEUA“ IN PROVINCIE

Brăila

O crimă la miezul nopții său poetul Diriginte.

(Mare roman fără poze)

Pe malul bătrintului Danubiū, cu o sticlă de vin în mână ca să-î întunece vederea apei nesuferite, don Choteseu suspină paralizat de un amor nefericit.

Poet romancier, etc. pe o pagină albă ca conștiința lui Sdrelea, el scrie, scrie versuri topite din sufletu-î ars de jerăgai.....

Iubito,

Ah, ingere cu ochelari,
Mă nimiciră epigoni,
Dar jur pe praznicele mari
Și pe bobina lui Marconi,
Pe-a mea junete veștejită
Pe viitorul meu dihai,
Că te ador c'o forță mare
De patruzeci de mi de cai !

Technicianul poet cade în extaz, deliruri magnetice îi provoacă inducțiuni prin inimă, în vreme ce prin păr îi mișună numeroși curenți paraziți... El ia sticla la mână și soarbe vinul ca criul roua, ca raza din apa isvorului... El scrie...

Ah, lume lume cum te treci,
Drăguțe, cind în scinduri reci
Zăcea-voi fără de curent,
Sub plopul de la mulament,
La groapa mea tu vino puică,
Și udă mi-o e'un chil' de tuică.

Se inoptează... Șueră vapoarele pe Dunăre. Cu ochii sculptori ca fleurici, prin noapte, langurosul geniū continuă :

De cit o viață tristă
Și un traiū așa ciuful,
Mai bine-un glonț de pușcă
Și moartea la minut !..

În acest timp nefericitul apucă sticla în mână și scoate dopul, ducind-o vertiginos spre gură. Un strigăt se auzi prin noaptea neagră, și o mină puternică opri pe desperat pe marginea pierii.

Misteriosul salvator nu era altul de cit marchizul Vlăduț.

Oprește-te nenorocitul ! vibra vocea trimisului cerese, în vreme ce poetul căzu la pământ suspinând pe franțuzește aceste cuvinte cabalistice. :

Allez... vra...

Vlăduț îl smulse sticla cu otravă din mână, și spre mirarea lui, la lumina farului unui vapor turcesc, ceti pe eticheta sticlei : *Vin de Drăgășani*. Ah ! exclamă marchizul... (Va urma).

Ibsen.

JUST

— Știi de ce s'a deschis noua stradă din fața Palatului regal ?

— Ca să mai se gindească Vodă la Clemență.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Const. I. Dinescu, *Talcea*. — În urma rugămintilor d-vo., promitem că vom face să înceteze corespondențele din acel oraș. Numele corespondentului regretăm că nu vi-l putem da.

S. S. Riuleț. — Nu-î așa că vine mai frumos cum am modificat-o ca să rimeze toate versurile ?

DE VÎNZARE

Una pereche case în Str. Lacului No. 5, casele sunt puse în vânzare pentru eșire din indiviziune. Sunt evaluate la 9.754 lei. Metrul pătrat este evaluat la 9 lei.

Amatoriil se pot adresa la d-nu avocat Teodor C. Aslan Str. Piața Amzi No. 5, sau la Ilie M. Manea, Str. Lacului No. 7.

A a părut :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de
GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**

În București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Soces, Alcalay și la autor.

A apărut și se vinde în toată țara cu prețul ridicol de **10 bani**, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzând cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Tarascon.

D-nii depositaril din provincie al „Zeflemelei“ sunt rugați să comunice printr'o carte poștală cite volume doresc.

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

S'a mutat Str. Columbelor 4 bis

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.
BUCUREȘCI

NICOLAE A. POPOVICI

DOCTOR ÎN DREPT, FOST MAGISTRAT
AVOCAT

Str. Tudor Vladimirescu, 15

DESFACEREA PRODUSELOR

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCEPULUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 121

Recomandă următoarele produse :

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN VIILE

B. ȘTIRBEY

DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX

ÎN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUȚEA
din grinele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUȚEA

EXCELENTA BRÎNZĂ

„GUSTUL GERVAIS“

Din fabrica de brînzeturi din Buțea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

LOTERIA REGALA UNGARA PRIV. PE CLASSE

Planul acestei Loterii a fost îmbunătățit prin
adăugirea a 5.000 câștiguri
Din 110.000 Losuri, 55.000 Câștigătoare

Câștigul principal

1.000.000 (UN MILION) COROANE

Câștiguri mai mici: 600.000, 400.000
200.000, 2 à 100.000, 90.000, 2 à 80.000, 70.000 etc.

In total câștiguri de

14 MILIOANE 459.000 COROANE

din două losuri unul este câștigător

Pentru tragerea clasei I-a care va avea loc la **20/7 și 21/8**
Noembrie, ofer losuri originale cu prețul de

Un los întreg	O jumătate los	Un sfert de los
LEI 12.60	LEI 6.30	LEI 3.15

Plata anticipată prin mandat poștal sau cu
ramburs. — Pentru ușurință e mai bine prin
mandat poștal.

La Casa de Bancă și cea mai mare și mai favorizată
colectură din Ungaria

A. GAEDICKE Budapesta
Cossuth Layos ut. 11.

— Corespondență în limba română —

LOTERIA
STATULUI

INVITARE

LOTERIA
STATULUI

Planul câștigurilor

a XI-a Loterie reg. ung. priv. în
clase. Câștigul cel mai mare, în ca-
sul cel mai fericit este de:

UN MILION DE COROANE
sau peste
1.050.000 de Lei

PLĂTIBIL ÎN NUMERAR

Un premiu de	600000 =	600000
1 câștig	400000 =	400000
1 »	200000 =	200000
2 »	100000 =	200000
1 »	90000 =	90000
2 »	80000 =	160000
1 »	70000 =	70000
2 »	60000 =	120000
1 »	50000 =	50000
1 »	40000 =	40000
5 »	30000 =	150000
3 »	25000 =	75000
8 »	20000 =	160000
8 »	15000 =	120000
36 »	10000 =	360000
67 »	5000 =	335000
3 »	3000 =	9000
437 »	2000 =	874000
803 »	1000 =	803000
1528 »	500 =	764000
34590 »	300, 200 =	6832000
17500 Diverse		1947000

55000 c. și un prem.: cor. 14450000

de a participa la a

XI-A LOTERIE REG. UNG. PRIV. ÎN CLASSE
DIN BUDAPESTA

Nici o loterie din lume nu e dotată cu câști-
guri așa de însemnate ca loteria reg. ung. priv.
în clase și care presintă jucătorilor cea mai
mare garanție de oare-ce este pusă sub con-
trola Statului. Enormele șanse de câștig,
în comparație cu micile mise, a făcut ca această
loterie să ocupe primul rang între toate insti-
tuțiunile similare.

În 6 trageri succesive se vor trage:

55.000 de câștiguri și un mare Premiu

tot în numerar, în valoare de

(vezi planul aici descris)

14.459.000

de COROANE

Câștigul cel mai în cazul cel mai fericit este

Un milion de Coroane

sau peste **1.050.000 de lei** în numerar)

În urma marelui aglomerării de comenzi sto-
cul nostru de bilete se epuizează cu mult timp
înainte de tragerea clasei I-a, așa că pentru a
putea fi prompți în executarea comenzilor re-
comandăm onor. cititorii a se adresa fără în-
târziere la subsemnata casă de bancă.

Prețul losurilor pentru clasa I-a este:

Un sfert de los lei **3.10**

O jumătate » » **6.20**

Un los întreg » » **12.40**

CASA DE BANCA

Cel mai vechiu birou central de vânzarea losurilor

«Loteriei reg. ung. priv. în clase»

Budapest V., Furdö-utca 10, Ze.

Losurile originale nu se vor expedia de cit după primirea plătelor prin man-
dat poștal internațional sau în mărele poștale române prin scrisori recomandate.
Indată după fiecare tragere se va trimite tuturor jucătorilor, lista oficială
a tragerii.
Prospecte gratis și franco || Câștigurile de ori-ce valoare se vor plăti imediat după tragere || Prospecte gratis și franco

LUKÁCS VILMOS

SUB CONTROLUL STATULUI XI-A LOTERIE DE CLASA

110.000 Losuri.—55.000 Câștiguri
prin urmare fie-care al doilea los câștigă

6 Trageri în aproape 5 luni de zile

INSEMNAȚIA DIVERSELOR

CÂȘTIGURI

Principalul CÂȘTIG

EVENT. UN MILION

1 Pr. a Cor.	600000
1 câșt. »	400000
1 » »	200000
2 » »	100000
1 » »	90000
2 » »	80000
1 » »	70000
2 » »	60000
1 » »	50000
1 » »	40000
5 » »	30000
3 » »	25000
8 » »	20000
8 » »	15000
36 » »	10000
67 » »	5000
3 » »	3000
437 » »	2000
803 » »	1000
1528 » »	500
34590 » »	30 și 200
17500 » »	170, 130 etc

Invitând prin aceasta pentru parti-
ciparea la curind apropiată a XI-a
Loterie, atragem în deosebi atenți-
unea că, la această Loterie, șansa de
a dobândi un câștig însemnat, prin faptul
că la noua Loterie suma pentru los-
urile emise s'a înmulțit cu peste un
milion coroane; în trecut totalul
câștigurilor au fost de

Cor. 13.150.000, acum însă
Cor. **14.459.000** aproape lei **16.000.000**
Iarăși se ureă principalul
câștig event. la

UN MILION COR.

APROAPE LEI 1.100.000

Prețurile losurilor NU s'a ureat.
Ca și până acum, costă la cl. I:
Pentru 1/4 los Lei **3.15** Bani
1/2 » » **6.30**
Un întreg » » **12.60**

Planuri gratuite. Liste oficiale de trageri, trimi-
tem imediat după tragere.— Rugăm a se face co-
menzile cit mai curind posibil, până la 7/20 No-
vembre 1902, căci la 7/20 Novembre începe
tragerea.

BANCA
M. W. ITTNER
Budapesta, Sas Uteza No. 28

Împreună cu comanda să se bine-voiască a ne
trimite costul convenit prin Mandat poștal, sau în
scrisori recomandate, bacnote românești, cupoane
sau mărci.

IOAN GR. LECCA

Licentiat în Drept

AVOCAT

No. 35, — Str. Toamnei, — No. 35
— București —

ION T. FLORESCU

Fost judecător de instrucție la Trib. Ilfov

AVOCAT

No. 45, Bulevardul Carol, No. 45
BUCUREȘTI
Consultațiuni de la 8 — 10 jum. dim. și de la
5 — 7 seara.

FARMACIA

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
Produselor farmaceutice
ROMANE
LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
1900

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘTI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
PENTRU
ANALISE DE URINA

OVULE SI SUPOSITOARE
DE
GLICERINA SOLIDIFICATA
(sigurele aprobate de cons. sanitar superior)